

dårligst stillede i Danmark – selv om det jo på ingen måde kan sammenlignes med de katastrofale konsekvenser, det har på verdensplan. Det giver jo god anledning til igen at rejse diskussionen om, hvorvidt lavere moms på sunde fødevarer kunne være en relevant ting at tage i anvendelse – og også at spørge sig selv, hvordan vi kompenserer pensionister, kontanthjælpsmodtagere og dagpengemodtagere for de stigende fødevarerpriser, der jo særligt rammer dem. Skulle nogen mene, at der blev stillet for store lønkrav i forbindelse med overenskomsterne og de konflikter, der er nu, så må jeg bare sige, at med den inflation, der viser sig nu, er de krav, man har på omkring 15 pct., jo yderst rimelige.

Men over til det globale igen. Det er jo rigtigt, som nogle har sagt, at der både er kort- og langsigtede løsninger. Efter min opfattelse er der såmænd ikke ret megen tvivl om, hvad den kortsigtede løsning er her og nu, altså det, man kan tage fat på med det samme. Det er jo at afsætte yderligere midler til en umiddelbar indsats for at skaffe mad til verdens fattige. Og det er *også* at opbygge nogle lagre, som det er nævnt i det forslag til vedtagelse, som vi er med til at fremsætte. Det er den korte indsats, som jo er vigtig, fordi det ikke kan nytte noget, at man snakker om langsigtede løsninger, mens millioner af mennesker dør af sult.

Og så er der det langsigtede. Det er rigtigt, at det handler om at udvikle landbruget i tredjeverdenslandene, men det er jo ikke helt ligeegyldigt, hvordan man gør det. Hvis det, man gør, er at udvikle et landbrug, som primært producerer råvarer til den rige verden – primært producerer foder til danske svin og andre animalske produkter i den rige verden – så risikerer vi meget let, at der sker en udpining af naturgrundlaget, uden at man får produceret mere mad til de mennesker, som lever i tredjeverdenslandene. Det er jo derfor, at FN i en rapport har påpeget, at netop det at benytte sig af økologiske produktionsmetoder – ikke nødvendigvis som det eneste og med overholdelse af alle de fine regler – faktisk er vejen frem i tredjeverdenslande, og at det netop handler om at fokusere produktionen på at producere fødevarer, som man har brug for lokalt, og at sikre, at det lokale landbrug får mulighed for at udvikle sig inden for det område. Man må opfatte, at det jo også er det, der ligger i vores forslag til vedtagelse, der netop taler om både bæredygtighed og fattigdomsbaseret udvikling af landbruget i tredjeverdenslande. Så det er altså også et afgørende element i udviklin-

gen. Og derfor mener jeg sådan set – helt i modsætning til det, der bliver sagt fra Venstres og Dansk Folkepartis side – at det her forslag til vedtagelse repræsenterer både en kortsigtet og en langsigtet løsning. I begge tilfælde – også når vi snakker om den langsigtede løsning – er de foreslåede løsninger af betydelig højere kvalitet end den, der ligger i regeringspartierne og Dansk Folkepartis forslag til vedtagelse.

Men selv om jeg jo også synes, at debatten måske bliver en anelse trist, når man tænker på den alvorlige baggrund og snakken om bio-brændsler, så har jeg noteret mig, at der er et stort flertal for, at vi ikke fremover bruger mad til at putte i benzintanke. Og det flertal må jo kunne omsættes i handling.

Kl. 14:35

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til ordføreren. Så er det hr. Jørgen Poulsen som ordfører.

Kl. 14:35

(Ordfører)

Jørgen Poulsen (NY):

Jeg synes jo, at det på mange måder er en lidt trist og forstemmende debat. Jeg troede faktisk, at en hasteforespørgsel handlede om, hvad vi kunne gøre her og nu. Vi er faktisk i en katastrofesituation. Jeg fornemmer også, at alle er enige om, at der må gøres noget, men jeg synes, at man hører meget om tilskud til demokratiudvikling, til kvinders rettigheder, til udvikling af en helt rigtig klimapolitik, udfaldet af Dohaforhandlingerne. Jamen det er da rigtigt nok, de er alle sammen rigtig gode og vigtige ting, men altså, jeg bliver da nødt til at sige, at her er der mennesker, som dør, hvis ikke der bliver gjort noget.

Jeg havde næsten lyst til at bruge et udtryk fra min tidligere beskæftigelse, når ting blev ganske langhårede, hvor jeg sagde: Jamen nu vil jeg egentlig bare gerne vide, hr. statsminister, skal vi køre ind, eller skal vi flyve ind? For vi bliver nødt til at komme ind med noget for at afværge en katastrofe i den her situation.

Så forstår jeg også, eller jeg lagde i hvert fald mærke til, at den konservative ordfører, hr. Lars Barfoed, var inde på, at hvis der kom en appel fra FN, var man også rede til at lette lidt på pun-gen. Men må jeg ikke spørge: Så vidt jeg ved, sendte FN jo den 20. marts en appel, hvor man allerede dengang redegjorde for, at prisstigningerne betød sådan bare for at holde volumen noget med 500 mio. dollar. Jeg forstår, at tallet nu er oppe på 755 mio. dollar. Så jeg vil da egentlig